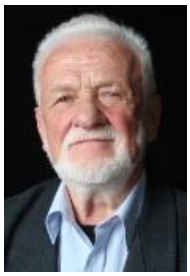

BOGDAN STANISŁAW PAZUR

ur. 1934; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne, dzieciństwo, Żydzi, relacje polsko-żydowskie, życie codzienne, język żydowski

Język żydowski

Dzieci żydowskie bardzo słabo mówiły po polsku. Ja do tej pory to pamiętam kilka wyrazów [po żydowsku], jedno pamiętam, jedno zdanie duże pamiętam, długie takie, którego, no niestety, nie mogę powiedzieć, chyba, że pani wyłączy nagrywanie... To było bardzo popularne wśród Żydów. Bardzo dobrze mówił mój brat. To mu pomogło w czasie okupacji. Łatwiej się mu było przestawić na język niemiecki. No bo, powiedzmy, żydowskie „co to jest?", „was ist das?" – po niemiecku. Także było... zresztą Żydzi byli tłumaczami niemieckiego, ten żydowski język był podobny, znaczy „podobny", no jakoś tak się szybciej dogadywali. Mój brat znał dobrze, no mama najlepiej znała żydowski, znał brat i w okupacji to mu pomogło, bo opanował język niemiecki szybciej.

Oni mówili po polsku, tylko tak kaleczyli ten język polski, ale mówili. Nasi Żydzi, ci szewcowie, to z nimi najbardziej żeśmy byli, bo to przez sień mieszkaliśmy, się mówi „przez sień" – naprzeciw tej sieni, no to z nimi żeśmy się dogadywali, to nie było problemu.

Data i miejsce nagrania	2012-06-28, Lublin
Rozmawiał/a	Wioletta Wejman
Transkrypcja	Katarzyna Maceńko
Redakcja	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"